

מקרא-key: disputants-חילקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פסקה story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
זר שקמץ - יחזיר.	רב:										◊
והא אנן פסל תנן											◊
מאי פסל? פסל עד שיחזיר.											◊
אי הכי, היינו בן בתירא											◊
אי דאיתיה לקומץ בעיניה לא פליגי רבנן עליה דבן בתירא, כי פליגי - דחסר קומץ:											◊
לא יביא מתוך ביתו וימלאנו	רבנן סברי:										◊
יביא מתוך ביתו וימלאנו.	בן בתירא סבר:										◊
אי הכי, בן בתירא אומר: יחזיר ויקמץ בימין, בן בתירא אומר: יחזיר ויביא מתוך ביתו וימלאנו ויחזיר ויקמץ בימין מיבעי ליה											◊
כי קא אמר רב - לבן בתירא.											◊
פשיטא											◊
מהו דתימא: עד כאן קא מכשר בן בתירא אלא בשמאל, אבל בשאר פסולין לא, קמ"ל.	[רב]										◊
מאי שנא שמאל? דאשכחן לה הכשירא ביום הכפורים, זר נמי אשכחן לה הכשירא בשחיטה											◊
שחיטה לאו עבודה היא.											◊
ולא?											◊
שחיטת פרה בזר - פסולה	והא"ר זירא אמר רב:										◊
אלעזר וחוקה כתיב בה	ואמר רב עלה:										◊
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.											◊
ולאו כל דכן הוא? קדשי בדק הבית בעו כהונה, קדשי מזבח לא בעו כהונה?											◊
מידי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה גינהו ובעי כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:										◊
ונילף מבמה											◊
וכ"ת, מבמה לא ילפינן											◊
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והתניא:										◊
תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה סמך ליה.											◊
אלא טעמא דאשמעינן רב, הא לאו הכי, הוה אמינא: בשאר פסולין פסל בן בתירא											◊
מכשיר היה בן בתירא בכל הפסולין כולן	והתניא, רבי יוסי ברכי יהודה ורבי אלעזר בר"ש:										◊
וקמץ משם - ממקום שרגלי הזר עומדות	ותניא: [רבנן]										◊
מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויחזיר ויקמץ בימין? ת"ל: וקמץ משם, ממקום שקמץ כבר	בן בתירא:										◊
וכיון דקרא סתמא כתיב בה, מה לי שמאל ומה לי שאר הפסולין											◊
אלא הא קמשמע לן רב: קמץ ואפילו קידש ולאפוקי מהני תנאי	[רב]										◊

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator											
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מאן דאמר											
זבחים-פרת חטאת											
מימרא											
ז:	ד	!								דתניא, רבי יוסי בן יוסי בן יאסיין ורבי יהודה הנחתום:	בד"א - שקמץ ולא קידש, אבל קידש - פסל.
ז:	ד	!								ואיכא דאמרי: [רב]	קמץ אין, קידש לא
ז:		!								[רב]	כמאן? כהני תנאי, ולאפוקי מתנא קמא.
ז:	ד	ג								מתקיף לה רב נחמן:	מאי קא סברי הני תנאי? אי קמיצת פסולין עבודה היא, אע"ג דלא עביד ליה מתן כל? אי קמיצת פסולין - לאו עבודה היא, כי עבד לה מתן כלי מאי הוה?
ז:	ד	!								הדר אמר ר"נ:	לעולם עבודה היא, ולא גמרה עבודתה עד דעביד לה מתן כלי.
.	ד	ג									וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול
ז:	ד	!								רבי יוחנן:	זאת אומרת: כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת.
ז:		ג									הא מדעת מקדשין
ז:	ד	ג	^							והא בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן:	כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב?
ז:	ד	!								ואמר ליה: [רבי יוחנן]	אין מקדשין
ז:	ד	!									אין מקדשין ליקרב, אבל מקדשין ליפסל.
ז:	ד	!								רב עמרם:	כגון שהחזירו לביסא גדושה.
ז:		ג									ומקמץ היכי קמץ?
ז:	ד	!									אלא, כגון שהחזירו לביסא טפופה.
ז:		ג									וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא, כי מהדר - לגוויה דמנא קא מהדר ליה
ז:	ד	!									מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא, ומניד ליה ונפל ממילא, דנעשה כמי שהחזירו הקוף.
ז:	ד	ג								רבי ירמיה לר' זירא:	ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע, ש"מ: קומצין מכלי שעל גבי קרקע
ז:	ד	o								א"ל: [רבי זירא]	קא נגעת בבועיא דאיבעיא לן
ז:	ד	o									דאבימי תני מנחות בי רב חסדא.
ז:		o	g								ואבימי בי רב חסדא תני? והאמר רב חסדא, קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת: בא להכריז רצופין - ל' יום, שני וחמישי - (ושני) ס' יומי
ז:		!									אבימי מסכתא איתעקרא איתעקרא ליה, ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה.
ז:		ג									ולישלח ליה וליתי לגביה
ז:		!								[רב חסדא]	סבר: הכי מסתייעא מילתא טפי.
ז:	ד	^								פגע ביה רב נחמן, אמר ליה:	כיצד קומצין?
ז:	ד	!								א"ל: [אבימי]	מכלי זה.
ז:		ג								אמר ליה: [רב נחמן]	וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע?
ז:	ד	!								א"ל: [אבימי]	דמגבה ליה כהן.
ז:	ד	^								[רב נחמן]	כיצד מקדשין את המנחות?

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נותנה לכלי זה.	א"ל: [אבימי]	!																									ז.
וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע?	[רב נחמן]	ז																									ז.
דמגבה ליה כהן.	א"ל: [אבימי]	!																									ז.
א"כ, הוצרכה ג' כהנים	אמר ליה: [רב נחמן]	ז																									ז.
ותהא צריכה י"ג כתמיד.	א"ל: [אבימי]	!																									ז.
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי, המוליד והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו'	איתביה:	ז																									ז.
ואילו מגביה לא קתני	ז																										ז.
תנא סדר עבודות נקט ולא סדר כהנים.	!																										ז.
מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע?	בעו מיניה מדרב ששת:	א																									ז.
פוק חזי מה עבדין לגאו	אמר ליה: [רב ששת]	!																									ז.
ארבעה כהנים נכנסין, שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין, וארבעה מקדמין לפניהם, שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין	[תנן]	!																									ז.
ואילו מגביה את השולחן לא קתני.	!																										ז.
לאו אמרת התם: סדר עבודות נקט? ה"נ סדר עבודות נקט.	ז																										ז.
מי דמי? התם לא נחית למניינא דכהנים, הכא נחית למניינא דכהנים אם איתא, ליתני מגביה	!																										ז.
אלא שמע מינה: קומצין מכלי שעל גבי קרקע, ש"מ.																											ז.
פשיטא לי, קומץ מכלי שעל גבי קרקע - שכן מצינו בסילוק בזיכין, מקדשין מנחה בכלי שעל גבי קרקע - שכן מצינו בסידור בזיכין.	רבא:																										ז.
קידוש קומץ מאי? ממנחה ילפינן לה או מדם ילפינן לה?	בעי רבא:																										ז.
מדם ילפינן לה.	הדר פשטה: [רבא]	!																									ז.
ומי אמר רבא הכי?	ז																										ז.
קומץ שחלקו בשני כלים - רב נחמן אמר: אינו קדוש	והא אתמר: [רב נחמן]	ז																									ז.
קדוש	רבא:	ז																									ז.
ואם איתא, לילף מדם	ז																										ז.
הדר ביה רבא מההיא.																											ז.
ודם מנול דלא קדוש לחצאין?	א																										ז.
קידש פחות מכדי הזאה בכלי זה ופחות מכדי הזאה בכלי זה - לא קידש	דתני רב תחליפא בן שאול:	!																									ז.
בדם מאי? הלכתא היא ומהלכתא לא ילפינן, או דלמא התם מאי טעמא? דכתיב: (במדבר יט) וטבל במים, הכא נמי הכתיב: (ויקרא ד) וטבל בדם?	ואיבעיא להו:	א																									ז.
אף בדם לא קידש.	ואיתמר, א"ר זריקא אמר רבי אלעזר:	!																									ז.
וטבל - ולא מספיג, בדם - שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרו, מן הדם - מן הדם שבענין.	רבא, תניא נמי הכי:																										ז.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חילקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key
---	---

Talmud Navigator		www.onr.edu												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר		זבחים-פרת חטאת	
														מימרא
ז:	◊													ואיצטריך למכתב וטבל ואיצטריך למכתב בדם, דאי כתב רחמנא וטבל, הוה אמינא אע"ג דלא קיבל שיעור טבילות מעיקרו, כתב רחמנא בדם ואי כתב רחמנא בדם, הוה אמינא אפילו מספיג, כתב רחמנא וטבל.
ז:														מן הדם שבענין למעוטי מאי?
ז:	◊											רבא:		למעוטי שירים שבאצבע.
ז:														מסייע ליה לר"א
ז:	◊											דאמר: [רבי אלעזר]		שירים שבאצבע - פסולין.
ז:	◊											רבין בר רב אדא לרבא: אמרי תלמידך, אמר רב עמרם, תניא:		היה מזה ונתזה הזאה מידו, אם עד שלא הזוה - טעון כיבוס, משהזוה - אין טעון כיבוס
ז:														מאי לאו עד שלא גמר הזאתו ומשגמר הזאתו, ש"מ דשירים שבאצבע - כשרים
ז:	◊													לא, עד שלא יצתה מידו הזאה - טעון כיבוס, ומשיצאה הזאה מידו ונתזה ממה שנשאר - אין טעון כיבוס.
ז:	◊											איתיביה אביי:		גמר מלהזות, מקנח ידו בגופה של פרה
ז:														גמר אין, לא גמר לא
ז:	◊											א"ל: [רבא]		גמר - מקנח ידו, לא גמר - מקנח אצבעו.
ז:														בשלמא גמר מקנח ידו בגופה של פרה, דכתיב: (במדבר יט) ושרף את הפרה לעיניו, אלא לא גמר מקנח אצבעו, במאי מקנח?
ז:	◊													בשפת מזרק, כדכתיב: (עזרא א) כפורי זהב וגו'.
ז:														ומי אמר רבי אלעזר הכי?
ז:	◊											והא איתמר: [רבי יוחנן]		חביתי כהן גדול - רבי יוחנן אמר: אינה קדושה לחצאין
ז:	◊											רבי אלעזר:		מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין
ת.														ואם איתא, לילף מדם
ת.	◊													וכי תימא, רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר
ת.	◊											הא אמר ר' אלעזר:		ומנחה שקמצה בהיכל - כשרה, שכן מצינו בסילוק בזיכין
ת.	◊													מנחה ממנחה יליף, מנחה מדם לא יליף.
ת.														ומנחה ממנחה מי יליף?
ת.	◊											והתניא:		עד שלא פרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין, משפרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין
ת.	◊											ואמר ר' אלעזר:		לא פרקה ממש, אלא כיון שהגיע זמנה לפרק, אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא
ת.														ואמאי? תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה
ת.	◊													הא לא קשיא, מנחה לא בריר ברירה קומץ ידיה, והא בריר ברירה קומץ ידיה, וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא.
ת.	◊													אלא מעתה, תיהוי כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, דאין מקטירין קומץ עליהן
ת.	◊													לאו פלוגתא נינהו? רבי אלעזר סבר לה כמ"ד: שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, מקטיר קומץ עליהן.
ת.	<	◊	■	◆								גופא: [רבי יוחנן]		חביתי כהן גדול - רבי יוחנן אמר: אינה קדושה לחצאין

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין.	רבי אלעזר:																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															

disputants ♦ חולקים-מירא ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement ■ מירא- ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-פרת חטאת
ת:	◇																											ואף שמואל סבר לה להא דרב
ת:	◇																											כלי הלה מקדשין את הלה, ומדות היבש מקדשין את היבש, ואין כלי הלה מקדשין את היבש, ולא מדות היבש מקדשין את הלה
ת:	◇																											ל"ש אלא מדות, אבל מזרקות מקדשות את היבש, שנא': (במדבר ז) שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה.
ת:																												מנחה, לחה היא
ת:	◇																											לא נצרכא אלא ליבש שבה.
ת:	◇																											ואיבעית אימא: מנחה לגבי דם כיבש דמיא.
ת:	< ◇																											מנחה שקמצה בהיכל - כשרה, שכן מצינו בסילוק בויכין.
ת:	◇																											וקמץ משם - ממקום שרגלי הזור עומדות
ת:	◇																											מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויקמץ בימין? ת"ל: וקמץ משם, ממקום שקמץ בכך
ת:	◇																											הוא מותיב לה והוא מפרק לה איכא דאמרי, א"ל ר' יעקב לר' ירמיה בר תחליפא:
ת:																												מה לעולה שכן כליל
ת:																												מחטאת.
ת:																												מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
ת:																												מאשם.
ת:																												מה לאשם שכן מיני דמים
ת:	◇																											מכולהו נמי שכן מיני דמים
ת:	◇																											אלא איצטריך, ס"ד אמינא, הואיל וכתבי: (ויקרא ב) והקריבה אל הכהן והגישא אל המזבח וקמץ, מה הגשה בקרן דרומית מערבית, אף קמיצה נמי בקרן דרומית מערבית, קמ"ל.
ת:	< ◇																											שלמים ששחטן בהיכל - כשרין, שנאמר: ושחטו פתח אהל מועד, ולא יהא טפל חמור מן העיקר.
ת:	◇																											מנין שאם הקיפו עובדי כוכבים את העזרה, שהכהנים נכנסין להיכל ואוכלין בקדשי קדשים ושירי מנחות? ת"ל: (במדבר יח) בקדש הקדשים תאכלנו
ט.																												והא למה לי קרא? לימא בחצר אהל מועד יאכלוה, ולא יהא טפל חמור מן העיקר
ט.	◇																											עבודה דאדם עובד במקום רבו, אמרינן שלא יהא טפל חמור מן העיקר, אכילה שאין אדם אוכל במקום רבו, טעמא דכתב קרא, הא לא כתב קרא, לא יהא טפל חמור מן העיקר לא אמרי'.
ט.	◇																											בללה חוץ לחומת עזרה - ר' יוחנן אמר: פסולה
ט.	◇																											כשרה.
ט.	◇																											ר"ל אמר כשרה, דכתיב: ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה, והדר והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשרין בור, ומדכהונה לא בעיא, פנים נמי לא בעיא
ט.	◇																											ורבי יוחנן אמר פסולה, כיון דעשייתה בכלי הוא, נהי דכהונה לא בעיא, פנים מיהת בעיא.
ט.																												תניא כוותיה דר' יוחנן:
ט.																												בללה זר - כשרה, חוץ לחומת העזרה - פסולה.
ט.	◇																											מנחה שחסרה קודם קמיצה - ר' יוחנן אמר: יביא מתוך ביתו וימלאנה

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה של פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא יביא מתוך ביתו וימלאנה.	ריש לקיש:									◊	◊
ר' יוחנן אמר מביא מתוך ביתו וימלאנה, קמיצה קבעה ליה	[רבי יוחנן]									■	
ריש לקיש אמר לא יביא מתוך ביתו וימלאנה, קדושת כלי קבעה ליה.	[ריש לקיש]									■	
חסר הלוג אם עד שלא יצק - ימלאנו	איתיביה ר' יוחנן לרשב"ל:									◊	◊
תיובתא.										■	
איתמר: שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה - רבי יוחנן אמר: מקטיר קומץ עליהן	איתמר: [רבי יוחנן]									◊	◊
אין מקטיר קומץ עליהן.	ריש לקיש:									◊	◊
אליבא דר' אליעזר כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דר' יהושע:										◊	
נטמאו שיריה, נשרפו שיריה, אבדו שיריה, כמדת ר' אליעזר - כשרה	דתנן: [רבי אליעזר]									◊	◊
כמדת רבי יהושע - פסולה	[רבי יהושע]									◊	◊
מאן דפסל - כר' יהושע										■	■
ומאן דמכשר - עד כאן לא אמר רבי יהושע התם אלא דלא אישתייר, אבל היכא דאישתייר אפי' ר' יהושע מודה ליה										■	■
כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהם כזית בשר או כזית חלב - זורק הדם, כחצי זית בשר כחצי זית חלב - אינו זורק את הדם ובעולה, אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שבעולה כולה כליל, ובמנחה, אף על פי שכולה קיימת - לא יזרוק.	דתניא, רבי יהושע:									■	■
מנחה מאי עבדתה?										◊	
מנחת נסכים, ס"ד אמינא: הואיל ובהדי זבח אתאי כי גופיה דזבח דמיא, קמ"ל.	רב פפא:									!	◊
ומאן דפסל?										◊	
שאני הכא, דאמר קרא: (ויקרא ו) והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה, המנחה - עד דאיתא לכולה מנחה לא יקטיר.	[ריש לקיש]									!	◊
ואידך?										◊	
מן המנחה - מנחה שהיתה כבר.	[רבי יוחנן]									!	◊
עד שלא פרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין, ואם משפרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין	איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש:									◊	◊
לא פרקה ממש, אלא כיון שהגיע זמנה לפרק ואע"פ שלא פירקה	ואמר רבי אלעזר:									◊	
הא מני? רבי אליעזר היא.	א"ל: [ריש לקיש]									!	◊
אנא אמינא לך משנה שלימה, ואמרת לי את רבי אליעזר, אי ר' אליעזר, מאי איריא נפרס? אפי' שרוף ואבוד נמי מכשר	א"ל: [רבי יוחנן]									◊	◊
אישתיק.	[ריש לקיש]									◊	◊
ואמאי שתק? לימא ליה: צבור שאני, הואיל ואישתיי טומאה לגבייהו, אישתיי נמי חסרות										◊	
זאת אומרת: החסרון כבעל מום דמי, ואין בעל בעל מום בצבור.	רב אדא בר אהבה:									!	◊
ייתב רב פפא וקאמר להא שמעתא.										◊	
מי לא עסקינן דרבי יוחנן וריש לקיש במנחת העומר דציבור היא? ופליגי.	רב יוסף בר שמעיה לרב פפא:									!	◊

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(ויקרא ב) מסלתה - שאם חסרה כל שהוא פסולה, (ויקרא ב) משמנה - שאם חסרה כל שהוא פסול	רב מלכיו: תנא חדא:										ט:
והנותרת מן המנחה - פרט למנחה שחסרה היא ושחסר קומצה ושלא הקטיר מלבונה כלום	ותניא אידך:										ט:
תרי קראי בחסרות למה לי? לאו חד למנחה שחסרה קודם קמיצה, וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, ותיובתא דר' יוחנן בתריויהו											ט:
לא, חד למנחה שחסרה קודם קמיצה, דאי מביא מביתו וימלאנה אין, ואי לא - לא וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, דא"ג דמקטיר קומץ עליהן, אותן שירים אסורים לאכילה											ט:
לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן, אותן שירים מה הן באכילה?	דאיבעי להו:										ט:
אמר קרא: והנותרת, ולא הנותרת מן הנותרת	זעירי:										ט:
מהמנחה, מנחה שהיתה כבר.	רבי ינאי:										ט:
קמץ בשמאל וכו'.											ט:
מנא הני מילי?											ט:
דאמר קרא: (ויקרא ט) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה, כף זה אינו יודע מהו, כשהוא אומר: (ויקרא יד) ולקח הכהן מלוג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית, כאן שמאלית, הא כל מקום שנאמר כף אינו אלא ימין.	רבי זירא:										ט:
והא מיבעי ליה לגופיה											ט:
שמאלית אחרינא כתיב.											ט:
ואימא: אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות											ט:
שמאלית אחרינא כתיב, כאן שמאלית ואין אחר שמאלית.											ט:
ואימא: אדרבה, מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית											ט:
ארבעה שמאלית כתיבי, תרי בעני ותרי בעשיר.											ט:
על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב למה לי?	רבי ירמיה לרבי זירא:										ט:
חד להכשיר צדדין, וחד לפסול צידי צדדין.	[רבי זירא]										י:
(ויקרא יד) על דם האשם, על מקום דם האשם למאי אתו?											י:
הני צריכי, אי כתב רחמנא על דם האשם, הוה אמינא: איתיה אין, נתקנה לא, כתב רחמנא על מקום ואי כתב רחמנא על מקום, הוה אמינא: דוקא נתקנה, אבל איתיה - אימא הוי חציצה, קמ"ל											י:
מאחר דכתיב על דם האשם ועל מקום דם האשם, וכתיבא ימנית בדם, על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיבי בשמן דמצורע עשיר ועני למה לי?	רבא:										י:
יד יד לקמיצה רגל רגל לחליצה, אוזן אוזן לרציעה.	אלא אמר רבא:										י:
שמאלית דעשיר למאי אתא?											י:
ליפסול ימין דכהן במצורע, שלא תאמר: ומה במקום שלא נתרבתה שמאל נתרבתה ימין, במקום שנתרבתה שמאל אינו דין שנתרבתה ימין.	רב שישא בריה דרב אידי:										י:
ואידך שמאלית ויד ורגל ימנית דעני למאי אתא?											י:
כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	לכדתנא דבי ר' ישמעאל:										י:
כל מקום שנאמרה אצבע וכהונה - אינה אלא ימין.	רבה בר בר חנה אמר ר' שמעון בן לקיש:										י:
קס"ד אצבע וכהונה בעינן, דכתיבי: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו, וגמר ממצורע, דכתיב: (ויקרא יד) וטבל הכהן את אצבעו הימנית											י:

disputants-חילקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי קמיצה דלא כתיבא בה אלא כהונה												י.
קמץ בשמאל פסול	ותנן:											י.
או אצבע או כהונה.	רבא:											י.
הרי הולכת אברים לכבש דכתיב בהו כהונה, דכתיב: (ויקרא א) והקריב הכהן את הכל המזבחה	אמר ליה אבוי:											י.
זו הולכת אברים לכבש	ואמר מר:											י.
הרגל של ימין בשמאל ובית עורה לחוץ	ותנן:											י.
כי אמרי' או אצבע או כהונה - בדבר המעכב כפרה.												י.
והרי קבלה דדבר המעכב כפרה הוא וכתב בה כהונה, דכתיב: (ויקרא א) והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם - זו קבלת הדם												י.
קבל בשמאל - פסל	ותנן: [רבנן]											י.
מכשיר	רבי שמעון:											י.
לר' שמעון קאמרת? ר"ש תרתי בעי.												י.
ומי בעי רבי שמעון תרתי?												י.
כל מקום שנאמרה יד - אינה אלא ימין, אצבע - אינה אלא ימין	והתניא, רבי שמעון:											י.
אצבע לא בעיא כהונה, כהונ' בעי' אצבע.												י.
אלא כהן למה לי?												י.
בכהונו.												י.
והרי זריקה דלא כתב ביה אלא כהונה												י.
זרק בשמאל - פסול	ותנן:											י.
ולא פליג ר' שמעון												י.
פליג בברייתא	אבוי:											י.
קבל בשמאל - פסול	דתניא: [רבנן]											י.
מכשיר	רבי שמעון:											י.
זרק בשמאל - פסול	[רבנן]											י.
מכשיר.	רבי שמעון:											י.
ואלא הא דאמר רבא: יד יד לקמיצה, למה לי? מכהונה נפקא												י.
חד לקומץ, וחד לקידוש קומץ.												י.
לרבי שמעון דלא בעי קידוש קומץ, ולמאן דאמר נמי דבעי קידוש קומץ לר' שמעון ובשמאל אכשורי מכשר, יד יד דרבא למה לי?												י.
אי לקמיצה גופה אליבא דר' שמעון												י.
מדר' יהודה בריה דר' חייא נפקא												י.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
מאי טעמא דר"ש? דאמר קרא: (ויקרא ו) קדש קדשים היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם	דאמר ר' יהודה בריה דר' חייא:																										
לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואמר רבי שמעון שלא יהא קרבנו מהודר, כי קמץ לה נמי בשמאל תתכשר, קמשמע לן.																											
קמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה - פסול.																											
כל הני למה לי?																											
צריכא, דאי תנא צרור, משום דלאו בת הקרבה היא, אבל מלח דבת הקרבה היא אימא תתכשר ואי תנא מלח, דלא איקבע בהדי מנחה מעיקרא, אבל לבונה דאיקבע בהדי מנחה מעיקרא אימא תתכשר, קמ"ל.																											
מפני שאמר: הקומץ החסר או היתר - פסול.																											
מאי איריא משום חסר ויתר? ותיפוק ליה משום חציצה																											
מן הצד.	רבי ירמיה:																										
כיצד קומצין?	אביי לרבא:																										
כדקמצי אינשי.	אמר ליה: [רבא]																										
זו זרת, זו קמיצה, זו אמה, זו אצבע, זו גודל	איתיביה:																										
אלא להשוות.																											
היכי עביד?																											
חופה שלש אצבעותיו עד שמגיע על פס ידו וקומץ.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:																										
מלא קומצו - יכול מבורץ? ת"ל: בקומצו אי בקומצו, יכול בראשי אצבעותיו? ת"ל: מלא קומצו, הא כיצד? חופה שלש אצבעותיו על פס ידו וקומץ, במחבת ובמרחשת, מוחק בגודלו מלמעלה ובאצבעו קטנה מלמטה, וזו היא עבודה קשה שבמקדש.	תניא נמי הכי:																										
זהו ותו לא? והאיכא מליקה והאיכא חפינה																											
אלא, זו היא אחת מעבודות קשות שבמקדש.																											
פשיטא לי, מלא קומצו כדקמצי אינשי.	רב פפא:																										
קמץ בראשי אצבעותיו, מאי? מן הצדין, מאי? ממטה למעלה, מאי?	בעי רב פפא:																										
תיקו.																											
פשיטא לי, מלא חפניו כדחפני אינשי.	רב פפא:																										
חפן בראשי אצבעותיו, מהו? מן הצדין, מהו? חפן בזו ובזו וקרבן זו אצל זו, מהו?	בעי רב פפא:																										
תיקו.																											
דבקה לקומץ בדפניה דמנא, מאי? תוך כלי בעינן והאיכא, או דלמא הנחה בתוכו בעינן וליכא?	בעי רב פפא:																										
תיקו.																											
הפכיה למנא ודבקה לקומץ בארעיתא דמנא, מאי? הנחה בתוכו בעינן והאיכא, או דלמא כתיקנו בעינן וליכא?	בעי רב רב אשי:																										
תיקו.																											
כיצד הוא עושה? פושט את אצבעותיו על פס ידו.																											

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

Talmud Navigator		זבחים-פרת חטאת																
א		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		מימרא	
יא.																	ריבה שמנה, חסר שמנה, חסר לבונתה - פסולה.	
יא.	ג																היכי דמי ריבה שמנה?	
יא.																	כגון שהפריש לה שני לוגין.	
יא.																	ולוקמה כגון דעריב בה שמן דחולין ושמן דחבירתה	
יא.																	וכי תימא, שמן דחולין ושמן דחבירתה לא פסל	
יא.																	אלא מעתה, מנחת חוטא דפסל בה שמן היכי משכחת לה? אי דידה - הא לית לה, אי דחולין ודחבירתה - הא אמרת: לא פסל	
יא.																	ור' אלעזר?	
יא.																	לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא דחולין ודחבירתה דפסיל, אבל הפריש לה שני לוגין, הואיל והאי חזי לי' והאי חזי לי' - אימא לא ליפסיל, קמ"ל.	
יא.																	ומנא ליה לר' אלעזר הא?	
יא.																	מתני' קשיתיה, מאי איריא דתני ריבה שמנה? ליתני ריבה לה שמן אלא הא קמ"ל, דאע"ג דהפריש לה שני לוגין.	
יא.																	חסר לבונתה.	
יא.																	חסרה ועמדה על קורט אחד - פסולה, על שני קרטין - כשרה, דברי רבי יהודה	
יא.																	על קורט אחד - כשרה, פחות מכאן - פסולה.	
יא.																	קומץ ולבונה שחסר כל שהוא - פסול	
יא.																	תני: קורט לבונה שחסר כל שהוא - פסול.	
יא.																	ואיבעית אימא: כאן בלבונה הבאה עם המנחה, כאן בלבונה הבאה בפני עצמה.	
יא.																	ג' מחלוקת בדבר:	
יא.																	קומץ בתחילה וקומץ בסוף	
יא.																	קומץ בתחילה ושני קרטין בסוף	
יא.																	קומץ בתחילה וקורט אחד בסוף	
יא.																	ושלשתן מקרא אחד דרשו: (ויקרא ו) ואת כל הלבונה אשר על המנחה:	
יא.																	עד דאיתא ללבונה דאיבעיה בהדי מנחה מעיקרא	
יא.																	כל - ואפי' חד קורט, את - לרבות קורט אחר	
יא.																	את לא דריש.	
יא.																	מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בפני עצמה - ד"ה קומץ בתחילה וקומץ בסוף, להכי איצטריך אשר על המנחה, דבהדי מנחה אין, בפני עצמה לא.	
יא.																	מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בבזיכין - דברי הכל שני קמציין בתחילה ושני קמציין בסוף.	
יא.																	פשיטא	
יא.																	מהו דתימא: כיון דבהדי לחם אתיא, כאשר על המנחה דמא, קמ"ל.	
יא.																	פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא:	

disputants- חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה, אבל בלבונה הבאה בפני עצמה - דברי הכל קומץ בתחילה וקומץ בסוף	חד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]										יא:
וחד אמר: כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	וחד: [רבי אמי/רבי יצחק נפחא]										יא:
חסר לבונה - פסולה.											יא:
הא יתיר - כשרה											יא:
יתיר - פסולה.	והתניא:										יא:
כגון שהפריש לה שני קמץין.	רמי בר חמא:										יא:
הפריש לה שני קמץין ואבד אחד מהן, קודם קמיצה - לא הוקבעו, אחר קמיצה - הוקבעו.	ואמר רמי בר חמא:										יא:
הפריש ארבעה קמץין לשני בויכין ואבדו שנים מהן, קודם סילוק בויכין - לא הוקבעו, לאחר סילוק בויכין - הוקבעו.	ואמר רמי בר חמא:										יא:
הא תו למה לילי היינו הך.											יא:
מהו דתניא: כיון דבריר קומץ דידה, כיון שהגיע זמנה לפורקה כמאן דפריקה דמא, קמ"ל.											יא:
הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ, להקטיר קומצה בחוץ או כזית קומצה בחוץ, או להקטיר לבונה בחוץ - פסול ואין בו כרת.											יא:
לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר, להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר, או להקטיר לבונה למחר - פיגול וחייבין עליו כרת.											יא:
זה הכלל: כל הקומץ או נותן בכלי, המוליד, המקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.											יב:
כיצד קרב המתיר כמצותו? קמץ בשתיקה נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר בשתיקה, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כמצותו.											יב:
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.											יב:
מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמץן שלא לשמן נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.											יב:
לאכול כזית בחוץ כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.											יב:
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת, אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת.	רבי יהודה:										יב:
זהו פסול ואין בו כרת.	חכמים:										יב:
לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן, וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה, מהו דתנינן להו הקטרה למקבעינהו בפיגול ולפקינהו מידי מעילה?	איבעיא להו:										יב:
אפילו לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא, אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא, לא מהני ליה הקטרה.	רב הונא:										יב:
אדרבה, אפי' לר"א דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דליתיה בפנים, אבל חסרון דאיתיה בפנים מהניא ליה הקטרה.	אמר ליה רבא:										יב:
מנא אמינא לה?	רבא:										יב:
הקומץ את המנחה - לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ	דתנן:										יב:
הקומץ את המנחה ולא תני או כזית	ותני רבי חייא:										יב:
מ"ט לא תני או כזית? לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית, וכיון דבמתן כלי ובהילוך ובהקטרה לא מתני ליה או כזית, בשירים בקמיצה נמי לא תני											יב:
פיגול וחייבין עליו כרת	וקתני סיפא:										יב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
זבחים-פרת חטאת												
מימרא												
אלמא מהניא להו הקטרה.												
לעולם לא מהניא, הא מני? ר"א היא												
הקומץ, והלבונה, והקטרת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ - חייב												
פוסט עד שיקטיר את כולו												
וכיון דבקמיצה לא מתני ליה או כזית מקומצה בחוץ, בשירים נמי לא מתני ליה או כזית.												
אי רבי אלעזר, האי להקטיר קומצה, להקטיר קומצה ולבונה מיבעי ליה												
הקומץ והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ - חייב												
פוסט עד שיקריב את שניהם												
לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא.												
ואיכפל תנא לאשמועינן קומץ דמנחת חוטא?												
אין.												
קומץ דמנחת חוטא הוא, ורבי אלעזר היא.												
לאו מילתא היא דאמרי												
(ויקרא כ"ד) קדש קדשים הוא, שאם נפרסה אחת מהן חלותיה - כולן פסולות												
הא יצאת - הני דאיכא גוואי כשרות												
מאן שמעת ליה דאמר: זריקה מועלת ליוצא? ר"ע היא, וקאמר: נפרסה לא.												
מי קתני הא יצאת? דלמא הא נטמאת הנך כשרות, מ"ט? דמרצה ציץ, אבל יצאת לא, ור' אליעזר היא												
אין זריקה מועלת ליוצא												
ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני נמי יצאת, והאי דקתני נפרסה, הא קמ"ל, דאפי' נפרסה דאיתיה בפנים לא מהניא ליה הקטרה, אבל לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, אפי' חסרון נמי מהניא ליה הקטרה.												
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.												
טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - מצטרף												
לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר												
דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא												
מאן תנא?												
הא מני? ר"א היא												
מחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם												
הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר												
פוסל.												
אפי' תימא רבנן, לא תימא: הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אלא אימא: הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.												

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < מעשה-story O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ג question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ומאי קמ"ל? הא בהדיא קתני לה:								ג			יב:
לאכול כזית בחוץ וכזית למחר, כזית למחר וכזית בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת	[תנן]							ג		◇	יב:
הא תו למה לי? אי לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול קמ"ל דמצטרף מרישא שמעת מינה, אי לאכול ולהקטיר, מדיוקא דרישא שמעת מינה, דהשתא מה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אמרת: לא מצטרף, לאכול ולהקטיר מיבעיא?								ג		◇	יג.
אין, לאכול ולהקטיר איצטריכא ליה, ס"ד אמינא: התם הוא דלא כי אורחיה קמחשב, אבל הכא דבהאי כי אורחיה קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף, קמ"ל.								!		◇	יג.
הדרן עלך כל המנחות										◇	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר, מודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת.	[מודה רבי יוסי]											
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	[רבי יוסי]											
פיגול וחייבין עליו כרת.	חכמים:											
מה שינה זה מן הזבח?	אמרו לו: [חכמים]											
שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה.	אמר להן: [רבי יוסי]											
למה לי למיתנא: מודה רבי יוסי בזו?												
משום דקא בעי למיתנא סיפא:												
להקטיר לבונתה למחר - ר' יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	[סיפא - רבי יוסי]											
מהו דתימא, טעמא דר' יוסי משום דקסבר: אין מפגלין בחצי מתיר, ואפי' רישא נמי, קמ"ל דבהא מודה.												
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת.	[רבי יוסי]											
אין מתיר מפגל את המתיר, וכן אתה אומר בשני בזיכי לבונה של לחם הפנים, שאין מתיר מפגל את המתיר.	ר"ל, אומר היה ר' יוסי:											
מאי וכן אתה אומר?												
מהו דתימא, טעמא דרבי יוסי בלבונה משום דלאו מינה דמנחה היא, אבל בשני בזיכי לבונה דמינה דהדדי ביניה - אימא מפגלי אהדדי, קמ"ל.												
ומי מצית אמרת טעמא דר' יוסי בלבונה לאו משום דלאו מינה דמנחה היא?												
מה שנא זו מן הזבח?	והא תני סיפא, אמרו לו: [חכמים]											
הזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה.	אמר להן: [רבי יוסי]											
מאי אינה מן המנחה? אינה בעיכוב מנחה, דלאו כי היכי דמעכב להו קומץ לשירים, דכמה דלאו מתקטר קומץ לא מיתאכלי שירים ה"נ מעכב לה ללבונה, אלא אי בעי האי מקטר ברישא ואי בעי האי מקטר ברישא.												
ורבנן?												
כי אמרינן אין מתיר מפגל את המתיר, ה"מ היכא דלא איקבעו בחד מנא, אבל היכא דאיקבעו בחד מנא כחד דמי.	[רבנן]											
ליקוט לבונה בזר - פסול.	רבי ינאי:											
מ"ט?												
משום הולכה נגעו בה	רבי ירמיה:											
הולכה שלא ברגל שמה הולכה, והולכה בזר - פסולה.	קסבר: [רבי ינאי]											
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר	רב מרי: אף אנן נמי תנינא:											
בשלמא קומץ היינו שוחט, מוליך נמי היינו מוליך, מקטיר היינו זורק, אלא נותן בכלי מאי קא עבד?												
אילימא משום דמי לקבלה												
מי דמי? התם ממילא, הכא קא שקיל ורמי?												
אלא משום דכיון דלא סגי ליה דלא עבד לה עבודה חשובה היא, על כרחיך משוי לה כקבלה												

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ה"נ כיון דלא סגי' לה דלא עבד לה עבודה חשובה היא, על כרחיך משוי' לה כי הולכה										■	יג:
לא, לעולם דדמי לקבלה, ודקא קשיא לך: התם ממילא, הכא קא שקיל ורמין מכדי תרוייהו קדושת כלי הוא, מה לי ממילא, מה לי קא שקיל ורמין.								ז		◊	יג: